

Sentencja

Artykuły 2 i 5 dyrektywy Rady 2011/64/UE z dnia 21 czerwca 2011 r. w sprawie struktury oraz stawek akcyzy stosowanych do wyrobów tytoniowych należy interpretować w ten sposób, że tytoń do fajek wodnych, składający się z tytoniu w 24% oraz innych substancji, takich jak syrop cukrowy, gliceryna, substancje aromatyzujące i substancja konserwująca, należy zakwalifikować jako „wyrób składający się w części z substancji innych niż tytoń” oraz „tytoń do palenia” w rozumieniu wspomnianych przepisów, i w związku z tym należy go uznać w całości i niezależnie od substancji innych niż tytoń, które wchodzi w jego skład, za tytoń do palenia, podlegający opodatkowaniu podatkiem akcyzowym od wyrobów tytoniowych.

(¹) Dz.U. C 413 z 9.12.2019.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 10 września 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank Amsterdam – Niderlandy) – A / B, C

(Sprawa C-738/19) (¹)

[*Odesłanie prejudycjalne – Ochrona konsumentów – Dyrektywa 93/13/EWG – Załącznik, pkt 1 lit. e) – Nieuczciwe warunki w umowach konsumenckich – Mieszkalnictwo socjalne – Obowiązek stałego zamieszkania i zakaz podnajmu nieruchomości – Artykuł 3 ust. 1 i 3 – Artykuł 4 ust. 1 – Ocena ewentualnie nieuczciwego charakteru postanowień dotyczących kar umownych – Kryteria*]

(2020/C 390/22)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Rechtbank Amsterdam

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: A

Strona pozwana: B, C

Sentencja

Artykuł 3 ust. 1 i 3 oraz art. 4 ust. 1 dyrektywy Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich należy interpretować w ten sposób, że w sytuacji gdy sąd krajowy bada ewentualnie nieuczciwy charakter warunku umowy zawartej z konsumentem w rozumieniu tych przepisów, należy uwzględnić wśród warunków objętych zakresem stosowania tej dyrektywy stopień interakcji danego postanowienia umownego z innymi warunkami, w szczególności w zależności od ich odpowiedniego zakresu. Przy ocenie ewentualnego rażąco wysokiego charakteru kwoty odszkodowania nałożonego na konsumenta w rozumieniu pkt 1 lit. e) załącznika do tej dyrektywy istotną wagę należy przywiązywać do znaczenia tych warunków umownych, które są związane z tym samym naruszeniem.

(¹) Dz.U. C 19 z 20.1.2020.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Županijski sud u Puli (Chorwacja) w dniu 20 lutego 2020 r. – postępowanie karne przeciwko GR, HS, IT, INTER CONSULTING d.o.o., w likwidacji

(Sprawa C-89/20)

(2020/C 390/23)

Język postępowania: chorwacki

Sąd odsyłający

Županijski sud u Puli

Strony w postępowaniu głównym

GR, HS, IT, INTER CONSULTING d.o.o., w likwidacji

Postanowieniem z dnia 1 października 2020 r. Trybunał (siódma izba) orzekł, że wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Županijski sud u Puli (Chorwacja) jest oczywiście niedopuszczalny.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Najvyšší súd Slovenskej republiky (Słowacja) w dniu 28 lutego 2020 r. – Slovenský plynárenský priemysel, a.s. / Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky

(Sprawa C-113/20)

(2020/C 390/24)

Język postępowania: słowacki

Sąd odsyłający

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Slovenský plynárenský priemysel, a.s.

Druga strona postępowania: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky

Postanowieniem z dnia 1 października 2020 r. Trybunał (szósta izba) orzekł, że:

Dyrektywa Rady 90/435/EWG⁽¹⁾ z dnia 23 lipca 1990 r. w sprawie wspólnego systemu opodatkowania stosowanego w przypadku spółek dominujących i spółek zależnych różnych państw członkowskich nie znajduje zastosowania w sytuacji, w której organ podatkowy państwa członkowskiego pobrał od podatnika niezapłacony podatek dochodowy za rok podatkowy poprzedzający przystąpienie tego państwa członkowskiego do Unii Europejskiej na mocy decyzji określającej wysokość zobowiązania podatkowego wydanej po tym przystąpieniu.

⁽¹⁾ Dz.U. 1990, L 225, s. 6.

Odwołanie od wyroku Sądu (pierwsza izba) wydanego w dniu 26 marca 2020 r. w sprawie T-653/18, Armani / EUIPO, wniesione w dniu 5 czerwca 2020 r. przez Giorgio Armani SpA

(Sprawa C-239/20 P)

(2020/C 390/25)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Giorgio Armani SpA (przedstawiciel: S. Martínez-Almeida y Alejos-Pita, abogada)

Druga strona postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej

Postanowieniem z dnia 30 września 2020 r. Trybunał (izba ds. przyjmowania odwołań do rozpoznania) odmówił przyjęcia odwołania do rozpoznania i obciążył wnoszącego odwołanie własnymi kosztami
